

4.9.2024 16. helluntain jälkeisen viikon keskiviikko

Päivän epistola

”Kantakaa toistenne taakkoja, niin te toteutatte Kristuksen lain. Joka luulee olevansa jotakin, vaikka ei ole mitään, pettää itseään. Kukin tutkikoon vain omia tekojaan. Silloin hän voi ylpeillä vain siitä, mitä hän itse on, vertaamatta itseään toiseen. Jokaisen on kannettava oma kuormansa. Se, jolle Jumalan sanaa opetetaan, antakoon opettajalleen kaikkea hyvää. Älkää pettäkö itseänne! Jumala ei salli itseään pilkattavan. Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää. Joka kylvää siemenen itsekkyyden peltoon, korjaa siitä satona tuhon, mutta se, joka kylvää Hengen peltoon, korjaa siitä satona ikuisen elämän. Meidän ei pidä väsyä tekemään hyvää, sillä jos emme hellitä, saamme aikanaan korjata sadon. Kun meillä vielä on aikaa, meidän on siis tehtävä hyvää kaikille, mutta varsinkin niille, joita usko yhdistää meihin.” (Gal. 6: 2 – 10)

Kukaan ihminen ei ole synnitön. Me emme saa tuomita toista ihmistä, vaan meidän tulee noudattaa Paavalin ohjetta: ”Kantakaa toistenne taakkoja”. Kun ihminen tukee toista, niin hän itsekin saa apua omissa koettelemuksissaan.

”Kristuksen lain”: Paavali käyttää sanaa laki eri yhteyksissä hieman eri tavoin. Yleensä käyttäessään sana laki, Paavali tarkoittaa sillä Mooseksen lakia. Nyt tässä yhteydessä kyse ei ole Mooseksen laista. Mooseksen laista vapautettu on Kristuksen lain alainen (1. Kor. 9: 21). Kristuksen laki on ”Hengen laki, joka antaa elämän Kristuksen Jeesuksen yhteydessä” (Room. 8: 2). Kysymyksessä on siis rakkauden laki, joka suuntautuu lähimmäisiin. Tätä lakia Paavali kutsuu rakkauden laiksi.

”Joka luulee olevansa jotakin” joko ajattelee olevansa synnitön tai olevansa riittävän hyväntahtoinen ohjaamaan syntistä kristittyä. Ohje on, että ensin tulee kiinnittää huomio omaan toimintaan. Ihmisen on etsittävä mahdollisuutta parantaa eilisen toimintaa tänä päivänä. Jos löytää itsestään virheen, se on korjattava. ”Jokaisen on kannettava oma kuormansa” tarkoittaa jokapäiväisten velvollisuuksien täyttämistä ja oman synnillisyytensä vähentämistä.

”Se, jolle Jumalan sanaa opetetaan, antakoon opettajalleen kaikkea hyvää” on neuvo osoittaa käytännön rakkautta. Se merkitsee sitä, että opettajan on ansaittava siitä elantonsa (1. Kor. 9: 11, Fil. 4: 15, Room. 15: 27). Opettaja jakaa hengellistä ja oppilas jakaa maallista opettajalleen. He molemmat oppivat, opettaja tekee työtään ja on nöyrä saadessaan siitä elantonsa. Oppilas etenee tiedossa ja oppii lähimmäisen rakastamista auttamalla opettajaansa.

Opettajan tulee opettaa ja elää oikein. Vastaavasti oppilaan tulee oppia ja elää oikein. ”Älkää pettäkö itseänne” on varoitus kummallekin osapuolelle. Opettaja voi syyllistyä väärään elämäntapaan. Mutta niin voi tehdä myös oppilas tuomitsemalla opettajansa tämän syntien tähden.

”Mitä ihminen kylvää, sitä hän niittää.” Paavali kehottaa tässä keskittymään hengellisiin asioihin maallisten sijasta. Itsekkyys johtaa tuhoon ja se, joka rakastaa muita, saa ikuisen elämän. Ihmisen on opittava armollisuutta. Ikuinen elämä tarkoittaa tässä pääsyä Jumalan valtakuntaan. Sinne päästään ”tekemällä hyvää”: rakastamalla lähimmäisiä.

Ensin on kylvettävä, sitten saadaan sato. Jokaiselle asialle on oma aikansa. Sadonkorjuun hetkellä ei voi enää kylvää. Nyt on rakastamisen aika, auttamisen aika. Jumalan valtakunnan toteutuessa lopullisesti ei voi enää aloittaa rakastamista. Rakkautta on osoitettava kaikille, myös pakanoille ja juutalaisille. Tämä erottaa meidät juutalaisista, sillä Vanhan testamentin ohjeen mukaan lähimmäinen oli toinen juutalainen (5. Moos. 15: 11). Lähimpänä olevat (seurakunnan jäsenet) ovat kuitenkin ”etusijalla” (”joita usko yhdistää meihin”).

Päivän evankeliumi

”Jeesus kutsui taas väkijoukon luokseen ja sanoi: ”Kuulkaa kaikki minua ja ymmärtäkää. Ei ihmistä voi saastuttaa mikään, mikä tulee häneen ulkoapäin. Se ihmisen saastuttaa, mitä tulee hänen sisältään ulos. Jolla on korvat, se kuulkoon!” Kun Jeesus sitten lähti väkijoukon keskeltä ja tuli kotiin, opetuslapset pyysivät häntä selittämään arvoitukselliset sanansa. Hän sanoi heille: Oletteko tekin noin ymmärtämättömiä? Ettekö käsitä, ettei mikään ulkoapäin ihmiseen tuleva voi saastuttaa häntä? Eihän se mene hänen sydämeensä – vatsaan se menee, ja sieltä se sitten ulostuu.” Näin Jeesus teki selväksi, että kaikki ruoka on puhdasta. Ja hän jatkoi: ”Se mikä tulee ihmisestä ulos, se saastuttaa ihmisen. Juuri ihmisen sisältä, sydäimestä, lähtevät pahat ajatukset, ja niiden mukana siveettömyys, varkaudet, murhat, aviorikokset, ahneus, häijyys, vilppi, irstaus, pahansuopuus, herjaus, ylpeys ja uhmamieli. Kaikki tämä paha tulee ihmisen sisältä ja saastuttaa hänet.” Jeesus lähti sieltä Tyroksen alueelle. Hän meni erääseen taloon ja halusi pysytellä tuntemattomana, mutta hänen tulonsa ei pysynyt salassa.” (Mark. 7: 14 – 24)

Eilinen ja tämänpäiväinen evankeliumin teksti menevät hieman päällekkäin. Jakeet 14 – 16 on kommentoitu eilen. Sama teksti löytyy myös Matteukselta (Matt. 15: 10 – 20).

Markuksen mukaan Jeesus selitti opetuslapsilleen ”arvoitukselliset sanansa”. Ensin Hän toistaa, ettei ulkoa tuleva voi saastuttaa ihmistä. Sitten Hän tarkentaa, ettei ulkoapuolelta tuleva mene sydämeen vaan vatsaan, josta se ulostuu. Sydän on se paikka, jossa ajateltiin tapahtuvan sekä oppimisen että tunteiden. Koska ulkoapuolelta ei tule mitään sydämeen, niin ihminen ei saastu. Tässä esitetty ajattelu edellyttää, että on sisäinen ihminen, jonka toimintakenttä on uskonto ja siveellisyys, sekä ulkoinen ihminen, joka tekee rituaalit. Tällainen ajattelu on epätavallinen juutalaisessa perinteessä. Meillä on myös yksi ongelma koskien ruokasääntöjä. Jos Jeesus ilmaisi kantansa näin selvästi juutalaisten ruokalakien noudattamisesta, niin miksi asia oli niin usein esillä varhaisessa kirkossa (Gal. 2: 11 – 14, Room. 14: 14 – 20, Kol. 2: 20 – 23, Ap.t. 10: 14 – 15 jne.)?

”Se mikä tulee ihmisestä ulos, se saastuttaa ihmisen.” Ajatus on, että väärä toiminta ja paheet tulevat pahasta ihmisestä. Luettelossa mainitut synnit ovat sekä pahoja tekoja että paheita. Samanlaisia listoja on muuallakin Uudessa testamentissa (Gal. 5: 19 – 21, Room 1: 29 – 31, 1. Piet. 4: 3). Tämäntapaiset listat olivat yleisiä kreikkalais-roomalaisessa maailmassa ja ne tunnettiin myös juutalaisuudessa.

Tyroksen alue sijaitsee luoteeseen Galileasta ja on pakana-alue. Kuinka pitkälle Jeesus meni tällä alueella jää arvoitukseksi. Todennäköisin syy tähän matkaan on halu levätä ja miettiä. Tällä alueella kuitenkin tiedettiin, kuka Jeesus on, Hänen luokseen oli tultu tältä alueelta aikaisemmin. (Mark. 3: 8).